

לפי מהותה דת לאומית או בדעית בשום בחינה (כל ההדגשות במקור). המומנט
הלאומי שבה אינו אלא היסטורי בלבד. - היהדות בכלל, ביחוד היהודים
המאוחרת איננה חושבת את עצמה לדת שנוצרה לעם אחד ושצרכה להישאר נחלת
עם אחד. האוניברסליסם של היהדות בכלל איננו אייסנושרטי לאומי, אלא
אנושי כללי. היהדות חושבת עצמה לדת ראוייה לכל אדם כאשר הוא אדם.
הנביאים נבאו לבוא הזמן, שכל הגויים יעזבו את אליליהם, את "השקר" שנחלו
מאבותיהם, ויבואו להשתחוות לאלהי ישראל.

היהדות המאוחרת טחתה סעריה לכל באי עולם וכו' (סם עמוד 214) -
כמו כן אין לחשוב היהדות לדת לאומית לפי מהותה בגלל הממלים הלאומיים
שהיא אחוזה בהם. - דת ישראל היא דת אוניברסליסטית בהחלט (עמוד 215).

19.2.64, יום ד'

אחמול סלפן לי חיים שדיין עונה היום (כלומר אחמול) על שאלתה של סנה
ומסביר מה אמר בנידון זה (בענין לבון) בביחה של גולדה.

הבוקר הגיעו הנה שני שליחי י.א. לבקש תגובה מטני - סרבתי לדבר
אחם אחר כך בא כומר הארץ בנגב אציטראלי - בבקשה זו סרבתי. ביקשתי רק
לחטביר לשוקן (לא לעחוק) כי אם אראה צורך להביד משהו - הריני עתה רשאי
לכתוב בעצמי הדבר שאשלה לפרסום.

בינחיים בא חדי והביא לי מלוא תשובתו שנתן מעט בכנסת ומה שצוותה היו"ר (סנהדריא) למחוק. דבריו בדרך כלל נכונים, המסגה היחיד שטעה עשה - שהכניס עמון כצרי בדבריו. בינחיים העתונות סוערה, ושלוש טעלות מבישות הצעה אי אמונו! מקי, הירות והליברליזם. וצרוף מפ"מ, שעד אחמול נדמה היה כאילו נכשל, חל כנראה בו איזה טנזי.

חדי הראני מאמר בירושלים נוסט (מסופר האובטרור בלונדון) על לינדון - שלדעת חדי הולם את איכול. לדעתו לינדון הוא נפיש כצליח.

- בחשע בערב השמיס קול ישראל חלק מדברי ח. דיין שנחקקו אהסול.

- אני משטיך לקרוא גולה ונכר - והטחוסטומי חולכת וגדלה מחריפותו של קופמן ורבוני מחירותיו והנחותיו הכנוגדות זו לזו.

"האמונה היהודית לא היחה לפי פהות דם לאומית או בזעיה בטות החינה, המומנס הלאומי שבה אינו אלא חיסטורי בלבד" (עמוד 214), "השקפת כוזבת ומשובשת נשתרשה במחקר חולרות ישראל שהיהדות המאוחרת, המרושית התלמודית טאפה להקים חומת ברזל בין העס היהודי ובין שאר העמים. השקפת כוזבת זו מיחסת ליחידות לא שאימה של ההבדלות דהיה בלבד, אלא גם שאימה של ההבדלות לאומית, אתנית (245).

מעטת עזרא ונחמיה הוא נגד רוחת של היהדות המאוחרת, והיהדות

המאוחרת לא עיימה ולא עכלת אותן (ספ).

קופמן לא מבחין בין האמונת הישראלית ובין הדת הישראלית.

"באלילה פותלסת של האלילות קבושת היחח באסת שאיפה של החששנות

אונגברטלית (עמוד 282) והוא שואל: "מה כעס החזון הזה שהיהדות טהביאה חורבן על האלילות לא יכלה בכל זאת לרדת אח מקומה?" (283) החשובה שהוא בוחן הוא פלפול ריק "האסונה הישראלית לא היהא אמונה לאוכית לטי מהותה אבל לאומיה היהא לפי אופו והגלגלותה (287) הוא מביע למסקנה שבפעם הנצרות והאיסלם הכריעו את האלילות (289). "היהדות יכלה לחתקסט בעולם רק אחרי שנכרדה בעל גורל העם היהודי וחקווחו המשיחית" (עמוד 300).

"התפרדות האמונה היהודית בעל העם היהודי היהא חנאי להתשטשות דתו בין העמים. הנצרות והאיסלם היו חתו תורה, סתו תורת ישראל, לעולם האלילי" (302) עה יציאת הנצרות מנבול ישראל שבה אל היהדות" (312).

- ביום 10.1.61 שלח גדעון הויזנר מכתב ליעקב סלומון:

"בהתאם לבקשתך חייגי להודיעך כי סיימתי את העיון בחומר החקירה בקשר לאשמת זיוף או הפצה מסמך מזויף נגד שולחן אל"ט ב, ביבלי.

מסקנהי היא כי חומר הראיות מצא שבניסוחי איגו מספיק כדי הגשח גליון האישום נגד שולחן בשל זיוף או הפצה מסמך מזויף בעניינים הקשורים במרשה".

בכבוד רב (-) גדעון הויזנר

היועץ המשפטי לכמשלה.

הסך העיון בספרו של קומכנו "נצחון הנצרות והאיסלם על האלילות היא נצחון אמונת האחדות הישראלית על דתות העמים" (433) - "היא הכריעה את האלילות רק אחרי שלבטה צורות חדשות ונטרדה מעל עם ישראל" (שם). ובניגוד לכך הוא אומר הלאה: "הגורם שמסר את יחדיו על ישראל היה הגורם

החזני לבדו" (436). בניגוד לכל הביון ועיוני המרכזי ממביר קוסמן בפרק "בלות וגיוסו" שגם אחרי חורבן מדינתו לא בא קרע בהכרתו העצמית לא חדל לחשוב את עצמו לאומה מיוחדת במקום" (459), ומכיוון שהוא מרגיש שבזאת הוא סותר הנחתו המקורית שיהדות זוהי רק דת, אמונה, הוא מוסיף: "את טאלת הכרת היהוד האתני אין לערבב בטאלת הערכת היהוד האתני. נכון הדבר שדת ישראל היא האוניברסלית ושאין היא חושבת בדרך כלל את מידות היהוד האתני כשהן לעצמן לערכים עליונים. את היסודות הלאומיים ההיסטוריים שבחיי עם ישראל החשיבה רק בחום בחינה דתית" (460). כאן בולט הכלבול שבמחשבתו על "אמונה" ו"דת". "ישראל קדוש הוא כהור נוסא דת אליהם, אולם כל אומה ולשון יבולת להביע למדרגה זו של "ישראל" (461) - ובכן מרוע האימלמים אינם , , , ?

21.2.64, יום ו', ח' אדר

ניסחתי הבוקר מכתב לבדעון הויזנר על פאי הודעות רובזות של ועדת השבעה הוזעת ד' - שלא שמעה עדיט, בשעה שהויזנר נשלח לחקור עדיט.

הודעה 8 - על המכתב "המזויף" שהגיש בבלי לוועדה אולשן דורי ביום 4.7.64

אעד המטטרה מצאה ע"י מומחה שאין במכתב כל זיוף.

גם כתבתי לאלמוגי על הביקור של לוז, נמיר ודיין אצלי בשדה בוקר,

ביום 13.7.54 ודרשו שובי. הרשימי להראות המכתב ללוז, לנמיר ולדיין.